

JEŽÍŠOVY MODLITBY

(Krnov, 6.4.2025)

I.čtení: Žalm 22, 2-12

II.čtení: epištola Židům 5, 7-10

Odpovídá Bůh na modlitby? Už jste někdy zažili vyslyšenou modlitbu?

Jsem přesvědčený, že každý z nás to už někdy zažil.

Někdy taková odpověď přijde hned, i když občas vypadá výsledek jinak, než jsme čekali.

Jindy ovšem zjistíme, že modlitba byla vyslyšena, až když se podíváme zpět po měsících nebo dokonce letech a uvidíme Boží milost, za kterou můžeme a máme být vděční.

Náš text mluvil o modlitbách a jejich vyslyšení. Ale opět – asi je to trochu jinačí, než bychom očekávali.

Četli jsme o Ježíšově oběti modliteb a proseb s nářkem a slzami za Jeho pozemského pobytu v těle.

Takže na jaké Ježíšovy modlitby si vzpomeneme?

Například Modlitba Páně – když učil své následovníky, jak se modlit.

V Ježíšově příběhu najdeme také modlitby za nemocné – uzdravující modlitby. A samozřejmě velmi speciální prosba před Lazarovým hrobem.

Ale taky modlitba na hoře proměnění, modlitba, jejíž přesná podoba nám už není známá; jediné, co víme, je, že během ní se k Ježíšovi přidali Mojžíš s Eliášem a probírali s ním úkol, který je pro Něj přichystán.

Známe taky tzv. Velekněžskou modlitbu, kterou se Ježíš modlil za učedníky, a dokonce i za jejich následovníky – najdeme ji u Jana v 17.kapitole.

A samozřejmě, je tady Ježíšova poslední modlitba, modlitba v Getsemane.

Ta byla nejspíš ze všech nejvášnivější – Lukáš píše, že se mu „řinul pot po tváři, jako by to byly kapky krve. Možná právě toto je příhoda, ze které se vzala v epištole Židům zmínka o nářku a slzách.

Ježíš byl velkým mužem modliteb; a Jeho modlitby měly mimořádnou sílu.

2. Modlil se – jak bylo potřeba. A modlil se k Tomu, který (jak nám připomíná autor epištoly) byl „jediný, kdo ho byl schopný zachránit od smrti.“

Dobrá, ale mohl Bůh Ježíše zachránit před smrtí?

Ano, věřím, že ano; že Bůh je dostatečně schopný.

Ježíš osobně prohlásil, že „Otec by Mu mohl poslat dvanáct kumpaní andělů, aby Ho bránili a zastali se práva. Mohl... ale nic se nestalo; Otec to neudělal!

Ježíš sám se nijak nebránil, když Ho zatýkali, neprotestoval proti falešným obviněním, dovolil, aby Jej odvěkli na kříž; jako beránek vedený na porážku...

Ježíš – muž mimořádné modlitební síly, nepoužil svou moc ke své vlastní záchraně...

Celý Nový Zákon svědčí o tom, že se to stalo kvůli nám. Pro naše hříchy, jako oběť za odpuštění našich hříchů byl Ježíš mučen a umučen. Pro náš pokoj se vydal chaosu a zkáze.

Pro náš život věčný zemřel.

Ano, to víme. Ale co ty modlitby? A bolestné volání a slzy?

Sám za sebe musím říct, že pokud je mi do pláče a bolestného naříkání a pokud si v takové chvíli vzpomenu na modlitbu, modlím se většinou sám za sebe a prosím Boha o vysvobození z mých problémů.

Kdyby byl Ježíš jako já (nebo jako asi většina lidské populace) a kdyby Jeho modlitby v takovém případě byly vyslyšeny, legie andělů by napochodovaly. Zachránily by Ho od bolestí a smrti, a pak by žil ještě dlouho ve slávě a pohodlí.

Naše viny by ovšem zůstaly, jak jsou, a odpuštění bychom se nejspíš nedočkali.

Chvála Bohu, že Ježíš nebyl jako já nebo jako větší část lidské populace!

Ježíš se nemodlil za sebe a za svou vlastní záchranu, Ježíš se modlil za druhé – za své následovníky, za ty, kdo uvěří Jeho Slovům a příběhu, za vás a za mě.

A proto epištola může říct: „Bůh Jej slyšel pro Jeho pokorné sebe-odevzdání.“

Přestože se On sám cítil opuštěn všemi, a dokonce i Bohem, modlil se – jako velekněz – za ty, kdo mu byli svěřeni do péče. Modlil se za ty, kdo v něho už věřili, i za další, kteří měli k víře teprve přijít. Prosil, aby zůstali věrní a obstáli v boji proti pokušením.

Můžu říct, že mě to ujištění, že Bůh Ježíše vyslyšel naplňuje velkou nadějí. Pán se modlil za nás, za vás i za mě a za všechny, kdo ještě teprve uvěří. Prosil za vytrvalost a odolnost naší víry. Modlil se, abychom zůstali v Něm jako halouzky při kmeni vinné révy. Modlil se, ať jsme sjednoceni s Ním i spolu navzájem jako rodina Boží. Prosil za nás, abychom byli spojeni láskou a sloužili lidem, které potkáme na svých cestách.

To byly Jeho modlitby a slzy.

A můžeme věřit Božímu Slovu, že Jeho prosby byly slyšeny a odpovězeny. Haleluja!

A nakonec jen malé povzbuzení: Jestliže se Ježíš modlil za naši záchranu a spásu a jestliže Jeho modlitby byly vyslyšeny, my už nemusíme marnit tolik času našimi záležitostmi, ale můžeme použít svou modlitební kapacitu k tomu, abychom se přimlouvali, abychom také prolévali slzy a kvíleli nářky za lidi okolo nás; za známé i neznámé, silné i slabé, zdravé i nemocné, přátele i nepřátele – ti všichni byli v Ježíšově modlitbě spolu s námi, takže by se měli dostat i do těch našich.

A tak se modleme:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za Tvé modlitby, nářky a slzy za nás.

Děkujeme Ti za Tvou tvůrčí i spásnou sílu.

Děkujeme Ti, že můžeme svobodně přicházet k Tobě ve svých modlitbách a že Ty nasloucháš našim slovům a vyslýcháš i naše modlitby.

Odevzdáváme Ti sami sebe se všemi našimi problémy, bolestmi i vinami. Pane uzdravuj rány na tělech i na duších, učišťuj nás o svém odpuštění a smíření.

Odevzdáváme Ti všechny nemocné, ty, kdo jsou příliš slabí, aby bojovali s tělesnou nebo duševní slabostí. Pane, pomoz jim a dotkni se jich svou uzdravující rukou.

Požehnej těm, kdo o nemocné pečují, ochraňuj i jejich zdraví a chraň je proti vyhoření.

Požehnej všem, kdo tvrdě pracují, aby pomohli ostatním

Pane, prosíme za politiky a za všechny, kdo rozhodují o budoucnosti ostatních lidí – dej jim moudrost, úctu k ostatním a lásku k spravedlnosti.

Odevzdáváme ti všechny, kdo se cítí osamělí uprostřed davu rozesmátých tváří. Bud', Pane, jejich útěchou, jejich společníkem a povzbuzením.

Obzvláště prosíme za chudé a potřebné, za ty nejzranitelnější, nejen v naší zemi, ale na celém světě. Pane, pomáhej nám nacházet cesty, jak dostat pomoc k lidem v bídě a utrpení.

AMEN!